

ROZTYĆ (1) *vb pf*

[*fut 3 pl roztyją.*] ◇ *praet* [2 *sg m* -ś roz(t)eł.] ◇ 3 *sg m* roztył. [*n* roztyło. ◇ 3 *pl m pers* roztyli. ◇ *part praet act* roztywszy.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. roztyć się.

1. *Bardzo utyc, stać się bardzo grubym; incrassari Vulg, PolAnt; crassum esse, impinguari, pinguescere Vulg:* [Glosy III nr 102/34; Roftywłszy leży zawnię w domowym pokoju/ Trudnoby ten miał wytrwać kiedy w ciężkim boiu. *ZbylPRozm E3.*]

Przen:

a) *O mieczu: nasycić się ofiarami [od czego]:* Miecz Pánłki nápił sie krwie/ roftył od tłuŃtoŃci/ ze krwie báránkow y kozłow/ ze krwie báránow bárzo tłuŃtych *Leop Is 34/6.*

b) [*O sercu jako siedlisku uczuć: stać się zatwardziałym, stwardnieć:* Abowiem rofthyło serce ludu tego/ a wŃzyma ciężko łyŃzeli *BibRadz Matth 13/15 (Linde s.v. roztyć się).*]

2. [*Stać się pysznym, hardym:* *TomZbrudzBrul Deut 31/20, 32/15; Glosy III nr 102/218; NeothAcros Av; Roztył miły/ y odwierzgnął [Incrassatus est dilectus et recalcitravit]: roztywłszy/ ztłuŃciawłszy/ nápęcniawłszy/ opuŃcił Bogá Stworzyciela Ńwego WujBib Deut 32/15.*

W połączeniach szeregowych: Roztył miły/ iął wierzgác: Roftył/ vtył/ y zhrubł/ opuŃcił Bogá Ńtworzyciela Ńwego *Leop 1575 Deut 32/15 (Linde błędnie: roztyć się);* PoŃadził go [*Pan swój lud*] ná wyŃokiey Ńziemi: áby poŃywał owocow polnych. A Ńeby słał miód z opoki/ á oliwę z natwárdŃzey Ńkály. Zeby iádl máłło z krow/ á mleko z owiec/ z tłuŃtoŃciá iágniát y báránow [...]. A ták roztył on lud vmiłowány/ y poczáł wierzgác: roztył/ ztłuŃciáł y rozetkał Ńię. *WujPs 274; WujBib Deut 32/15.*]

Synonimy: 1. *roztuczeć, roztuczyć się.*

Formacje współrdzenne cf TYĆ.

Cf ROZTYŁY